

Meisjes kruipen in de huid van dakloze

Zeven meisjes uit Ternaard werden ergens gedropt, zonder geld, eten en drinken. Net als een dakloze. Maar dat wilden ze ook.

Door Marius Dussel

TERNAARD - Aan het ontbijt ogen ze zondagmorgen om acht uur nog fris. Maar schijn bedriegt. De zeven meiden die in het holst van de nacht 30 kilometer voor het goede doel hebben gelopen, zijn doodop. Het zal nog een hele toer worden om tijdens de kerkdienst, die over een half uur begint, de ogen open te houden.

Precies tien uur geleden zijn de meiden van de Christelijke Jongerenvereniging Ternaard op een voor hun onbekende plek gedropt. Op 30 kilometer van hun woonplaats. Ze moesten maar zien hoe ze terugkwamen. Zonder geld, zonder mobiel en zonder eten en zonder drinken.

Net als een dakloze. Want dit was een dropping met een boodschap. Het zevental wilde aan den lijve ondervinden hoe het is om als dakloze op straat te zwerven.

Dat bedachten ze nadat ze enkele maanden geleden onder de indruk waren geraakt van het verhaal van een jeugdige dakloze. Die bracht vorig jaar drie maanden op straat door. Met hun actie willen ze geld bijeenbrengen voor het Huis voor Jongeren die thuislozenorganisatie Zienn in Leeuwarden wil bouwen.

„It wie in swiere tocht, mar wy wisten dat der in Ternaard bôle en kofje foar ús wie. Sa'n dakleaze moat mar sjen hoe't er oan iten komt”, vertelt Tiny Helder, die oudste van het stel.

Enmaal onderweg liepen de dames al snel tegen het kombord van Twijzelerheide aan. Daarmee was meteen duidelijk welke richting ze op moesten. De dames hadden een noodpakketje eten en drinken mee. Maar hoe meer daar van overbleef,

Na een nachtelijke zwerftocht van 30 kilometer doen de Ternaarder meiden zich tegoed aan het ontbijt.

Foto LC/Marcel van Kammen

des te meer sponsoren zouden betalen. Dus moesten ze als een dakloze onderweg eten en drinken bietsen. „Oeral dêr't it noch ljocht wie, bellen wy oan en fregen wy om wat iten of drinken”, aldus Karin Bouma.

Die bewoners keken wel een beetje vreemd op. Zeven mei-

den in het holst van de nacht aan de deur. Maar wanneer ze vertelden waarvoor ze op pad waren, was iedereen hartelijk. Ten afscheid haalden ze de collectebus tevoorschijn. Daarmee brachten ze zo'n €130 bij elkaar.

Ook kroegen waar ze onder-

weg langskwamen stapten ze binnen. In Café De Heidehoeke in Twijzelerheide troffen ze nog een echte dakloze. „Hy liet syn paske fan It Leger des Heils sjen en stoppe €3 in it buske. Dat wie wol apart om mei te meitsjen”, vertelt Tiny.

Tot Dokkum ging het wel re-

delijk. Onderweg van Damwoude naar Dokkum kregen ze visioenen van shoarmabroodjes. Maar tot hun teleurstelling was de shoarmazaak in Dokkum al gesloten. Of deze domper er mee te maken had, het laatste stuk naar Ternaard viel hun zwaar.

Terwijl de zon voorzichtig achter de horizon vandaan klom, zwoegden ze de laatste kilometers naar Ternaard. Vrienden en familie stonden op hen te wachten. Om half zeven strompelden ze over de drempel van het verenigingsgebouw. Moe, maar voldaan.